

<http://maxminus.weebly.com>

DIOGEN
pro kultura magazin pro culture magazine

<http://diogen.weebly.com>

TEMPUS FUGIT

(O mojoj poeziji...)

Ovaj je vremeplov uspomenama ogrnut...

I sadašnjost pred njim gubi svoju prisutnost.

Pazi da se ne utopiš,

Jer ponor je dubok,

I gdje god došao,

Uvijek si na Početku...

ZAPIS O MLADOSTI

Vrijeme je saveznik boli
Tuge i razgovora dugih
Što prate misao i kad za pomoć moli
Na rastanku od snova ludih.

U osvitu nove misli,
U zanosu ludom što uspjeh obećava,
Vrijeme gradi zid od sjećanja pokisli
Da želji našoj bude neprobojna mećava.

Spori otkucaj sata čežnje ne umiruje
Dok boli potajno čute
U magli godina o starim se ljubavima snuje
Baš kao da minute ne odmiču krute.

Al' mladost ne pozna igre godina,
Nit' osjeća dah vremena prolazni
Ona je dijete ludosti i nemira
Koje život vremenom nepravедno kazni.

Ona živi u snovima dugim,

U svakom uzdahu i skrivenom smješku

Što bruse dane dijamantima drugim

Ostavljajući im oluje vremenske neizbrisivu grešku...

NE KOPIRATI

PRVA LJUBAV

Kad jutarnji povjetarac donese
Boje novog dana i šapate zore,
Ja tražim pomoć da me ne odnese
U one tmurne večernje more.

Prošlost je saveznik tamni
Nježnih soneta što poljupce poje
I samo jedan dodir davni,
Priziva sjajne oči tvoje.

Duša je sonetni raj
Što vječno traži stihove nove,
Al' težak je osmijeh taj
Što sjenu baca na poglede nove.

Kada bi srce ogledalo bilo
Da u odrazu svome sve uspomene tka,
Onda bi duša kao stihova krilo
Ispjevala prošlost u liku što sja.

Taj lik je moga sjećanja dijete
Što s novim jutrom buditi se zna,
I saveznik očiju boje moje sjete
Jer vječni nemir prve ljubavi je kazna.

NE KOPIRATI

SAVRŠENI KRUG

Negdje u sjeni proljeća
Ljubav skriva svoj dug
Čežnju i ljeta što stoljeća
Pretvara u savršeni krug.

Ljubavna igra je svaka
Poljubaca prošlih tren
Nježnih osmijeha zraka
I uzdah već doživljeni snen.

Skriveni snovi su slika
Soneta što o zanosu poje
I pera slavnih dika
Što ljubavi opjevaše svoje.

Ponoćni treni su sveti
K'o pustinjske ruže šarm skriveni
Nježnih su riječi sehara i most ukleti
Kojim kroči svaki novi dodir opijeni.

Dok postoji taj krug ljubavni
Stoljeća zovu ga istim imenom
A poljubac prvi i davni
Vječno opija vrelim buniom.

NE KOPIRATI

ŽUDNJA STRANCA

Negdje na strmoj stazi samoće
U predvečerje mirisom kišnim okupano
Ruka mi stranice prošle sreće dotaće
I kao u svetištu zastade ukopano.

Sred hartije bijele linijama urešene
Što sudbinu tvore međama svojim
Dušu mi presretoše rime davno unešene
Da svjedoče o ljubavi i čežnjama mojim.

Svaka riječ sjenku prošlog čuvstva budi
Što nekad je smisao života bilo
I obavija srce hladnoćom koja sudi
Zavjetu danom u vrelo junsko rumenilo.

Iz uvelih rima što gledaju me nijemo
Žudnja stranca nekog u daljini plamti
Jer kad ljubavi prošle zvuk čujemo
Tihi sram i nevjeru naša duša upamti.

PLAVA VARKA

Zaspala je modra zavjesa od neba
U tišini snova od pjene morske tkanih
I pokrila vrelu spomen koja vreba
Sred spokoja plavog srca davno raspjevanih.

U daljini riječi neizgovorene
Tihi žar još plamti i nebo doziva
Da svjedoči o buri duše usamljene
I sumraku očiju što tren ljubavi skriva.

Posljednja u noći gori iskra mala
K'o svjetlost boje usana vatrenih i zednih
Onog časa kad je i mjesecina pala
Na ruke od svile i dodira mednih.

Negdje na pučini snova od papira
I nježnog obećanja što bunare prazni
Stavih srce voštano da dugove sabira
I sve pjene morske sa žala da kazni.

Ali srce zna da ta boja plava od varki i obmana

Sred sutona što u magli dane broji

Potrebna je duši k'o pjena morska razoružana

Bar da ispod neba od ljubavi ogrtače kroji.

NE KOPIRATI

PORTRET SJEĆANJA

Sjećanja portret je sol na platnu
Zvuk neizgovorenih riječi što titra u noći
Onaj posljednji osmijeh kojeg poljubac sročī
Povjetarac i ples na životnom klatnu.

Portret je sjena što korake broji
Usnulih zora i kapi kiše
Koja sol sa platna života briše
I guste mreže uspomena kroji.

Spomen je svaka na zalasku zraka
Zrnce što u mreži kristale plete
Sjaj u oku i cvijet boje sjete
Proljetni nemir s mirisom maka.

I ne da se sreću dotaći kista
Da bojama vedrim portret obasja
Jer život je svaki zrnce u polju klasja
Gdje i najmanja zraka sjenka je čista.

POST BELLUM

Početak uvijek dolazi posljednji...
Poput smrti što pruža se do zvijezda,
Poput rastanka bez suza i grijeha,
Zadnja je stanica uvijek prva odrednica...
Miris toplog voska dogorjele svijeće
Početak nove tmine zagovara
Donosi u snove stara sjećanja
Posljednje susrete i novo vrijeme...
Svaka je uspomena klica početka,
Novo jutro u rumenoj zori okupano,
Rosa na cvijeću i osmijeh u očima
Što čekaju na ognjištu davno napuštenom...
Tako i sada, u eri magle i ledenih kiša
Što šire mirise opojnog ludila i
Donose vjetrove izgorjelih čežnji
Kraj početka živi tek u snovima
U opojnom dimu s okusom smrti,
U malom bljesku na prozoru
Tek pokojom sunčevom zrakom okupanim...
Bitke u nama još uvijek žive,
Baš kao i prvi put,
Još uvijek drhtimo pred svakom

Dogorjelom svijećom...

Tama je početak što nas u borbe vodi

I žudi da ostane uz nas još dugo

Poput boje novog početka

Što kraja ne dotiče

A uvijek i iznova boli i peče...

NE KOPIRATI

VJEČNO BLAŽENSTVO

Blaženi oni su ljudi

Koji u zlo kao u Sunce sjajno gledati mogu,

Poluzatvorenih očiju

Kroz koprenu trepavica crnih

I veo spokoja trajnog...

Blaženi oni su ljudi

Kojih nemir ne dotiče se,

Koji snove i javu razlikovati ne znaju

I koji plaču bez suza...

Blaženi oni su ljudi

I sretni u vijeke vijekova

Što čuju samo što žele

Onako kako žele

I kako im prija...

Neka su blaženi vječno

U bijeloj košulji jednoj,

Što pristaje mnogo bolje njima

Nego ludaku u ovom polju maka

Osviještenom...

TAMA SVITANJA

Svijet je besmislom čvrstim okovan
Sve slike od danas su sjenke od juče',
Po svakoj šeće pogled olovan
Dok izgubljeni Razum u magli tuče.

Negdje u vrtlogu svitanja i mraka,
Između proljeća i kapi kiše
Besmisao kroji život od lanenih traka
I svaku misao i želju briše.

Kroz zidove guste od čežnji sazdane,
Kroz viziju čarobnjaka i osmijeh dobre vile,
Lome se trake besmišlu života odane
S posljednjom maglom dah jutra ih opije.

U dahu tom je prošlosti sjeme
Što sija u magli svake uspomene
I porađa uvijek novo vrijeme
Negdje u osvitu besmisla i promjene.

POZNATI STRANAC

Ponekad, sred riječi prozborenih,
Što na splavu misli beskrajno plove,
U zrcalima priča nedogovorenih
Prepoznam samoću kad dušu mi pozove.

Oblaci na paučini razgovora rođeni
Nižu koprene od osjeta praznih
Kuju vrele istine čar tek pronađeni
Donoseći nemir kojim spokoj kaznih.

U vrtlogu bure od okova samoće,
Tim pričama dugim strani mi glas pristupa
Da razbije veo na oblaku ledene gustoće
I vrati mi spokoj koji razgovor zastupa.

Al' spokoj ne postoji nit' će postojati,
Nestao je u sjaju usamljenog zrcala,
Što uvijek će lik poznatog stranca dati
Da bi samo u samoći moja prava istina svjetlucala.

RUKA POŽUDE

Ponoć...

U tišini odzvanja

Samo jedan treptaj

Što se stvara dok

Prolazim kroz uski prostor

Između palca i kažiprsta...

Negdje u titraju malih

Kometa,

U iskrama vremena neodsanjanog

Prošlost doziva vrhovima prstiju

I stvara ogradu tog

Grada nepostojanog...

Podne...

Na rubovima ružičastih

Polja

Srećem posljednje velike trenutke

Čekanja...

U gradu od sujete i gladi

Zastadoh da čujem

Život što plače

Na mojim dlanovima...

OGOLJELE ILUZIJE

U tmini skupljam prošlosti trenutke
U mrežu od sjećanja spletenu
I nadam se da ću uspjeti izdržati ćutke
Noć u plamen snova obgrljenu.

Dani što nekada su osmijehe krali
Rađaju svoje najljepše minute
Sred snova što čežnju su prepoznali
I dodali boje da maštanja ne učute.

Te boje portret su mojih želja
Izvezenih sitno na goblen života
Koncem od svile što lična je povelja
Vječnom bijegu od stvarnosti golgota.

Al' svilene niti stvoriti ne znaju
Više od slike što trenu samotnom dar je,
Jer noć kad danu svoju ustupi odaju
Dodirnu me samo ogoljele iluzije...

SMISAO LUDILA

Pronađi me
Na Boschovom brodu,
Među putnicima...
Ugledaj me,
U njihovim osmijesima...
Zaplovimo zajedno,
Rijekom od latica maka
Rumenom...
Dovedi me,
Na ovaj svijet
U ludilu
Začet...

NE KOPIRATI

PERSONA

Izgubila sam lik
Negdje između zraka i ogledala.
Nestao je skriven
U dubini mojih zjenica.
Izgubila sam ličnost
Negdje između prvog razočarenja
I sjete
U tmini
Beonjača.
Izgubila sam svoju masku
Što i lik i ličnost mi čini,
Pa ako je susrećeš,
Kaži joj,
Da sam usamljena,
Sama,
Sa
Sobom.

NEKOPIRATI

Alma Jeftić

Alma Jeftić je rođena 14.7.1984. godine u Zenici.

Diplomirala je psihologiju na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu, a magistrirala Upravljanje državom i humanitarne poslove na Univerzitetu u Sarajevu, Univerzitetu u Beogradu i La Sapienza Univerzitetu u Rimu. Trenutno pohađa doktorski studij psihologije na Univerzitetu u Beogradu.

Od novembra 2010. godine radi kao asistent na Fakultetu umjetnosti i društvenih nauka Internacionalnog univerziteta u Sarajevu.

Objavila je nekoliko radova u naučnim časopisima i učestvovala na više domaćih i internacionalnih konferencija i kongresa. Njena prva knjiga „*Reforma javne uprave u Bosni i Hercegovini. Psihološki aspekti reforme upravljanja ljudskim potencijalima*“ objavljena je u aprilu 2011. godine.

Piše poeziju i kratke priče koje su do sada objavljene u brojnim zbornicima u zemlji i regionu na bosanskom, slovenačkom i italijanskom jeziku. Osvojila je nekoliko nagrada među kojima su najznačajnije: tri prve nagrade za najbolji esej srednjoškolaca Zeničko-dobojskog kantona (2000, 2001, 2002), dvije prve nagrade za najbolje eseje studenata u Bosni i Hercegovini (2005, 2007), prva nagrada za dramu „Na bosanski način“ na srbijanskom forumu „Svet knjiga“ (2008), pjesma „Gvozdna ptica“ je svrstana među 20 najboljih pjesama Internacionalnog poetskog takmičenja „Castello di Duino“ (Italija, Trst) i objavljena u Zborniku pjesama (2008).

Učestvovala je na brojnim domaćim i internacionalnim književnim i poetskim manifestacijama i projektima, poput: Internacionalnog književnog projekta „Reč u prostoru“ (Beograd, Srbija, 2008), Novosarajevskih književnih susreta (2008, 2009, 2010), Modul memorije (2010).

Živi u Zenici i Sarajevu i trenutno završava rad na svojoj prvoj zbirci poezije.

NEKORPRATI

PR

DIOGEN pro kultura
<http://diogen.weebly.com>

MaxMinus magazin
<http://maxminus.weebly.com>